

veziLO

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Kriza predilstva v zahodni Evropi

V Zahodni Evropi se je v mesecu maju leta 1974 začela kriza v tekstilni industriji, ki je prizadela številna podjetja. V zadnjem času je prišlo do stečaja tudi pri nekaterih najbolj renomiranih predilnicah volne in sintetičke, ali pa so morale banke, državni organi ter drugi pokriti visoke izgube. V Italiji je na primer prišla v hude škripe velika predilnica LANIFICIO

DI GAVARDO. Gre za izredno poznano predilnico. Firma je stara 86 let. Do maja 1975 je izkazalo podjetje milijardo lir izgube. To izgubo so potem pokrili delničarji, toda v naslednjih štirih mesecih je ponovno prišlo do nove izgube 1,2 milijarde lir. Državni organi in banke iščejo rešitev v priključitvi kakšne močnejše grupacije, vendar dosedaj rešitve še niso našli.

Italijanska država zlasti v obmejnih območjih z vsemi sredstvi skrbi za to, da tekstilne tovarne ne bi propadle in jih zato podpira z velikimi subvencijami. Velika državna korporacija ENI ima v svojem sestavu tudi tekstilni holding, imenovan TESCON. V tem državnem podjetju je 23 tekstilnih tovarn, ki imajo trenutno 40 milijard lir letne izgube (to je cca 120 milijard din).

Podobne težave ima tudi avstrijska tekstilna industrija, predvsem predilnice takega tipa kot je naša. Tako je od nekdanje slavne VOESLAVER KAMMGARN FABRIK, ki je približno tako velika kot mi, samo v letošnjem letu izkazala 21 milijonov šilingov izgube (cca 2 milijardi 100 milijonov Sdin). Rešitev iščejo v združevanju z drugimi podjetji, ki pa so tudi sama v izgubi ali na robu izgube. Na pomoč so priskočile številne banke in pa ministrstvo za socialne zadeve Avstrije. Prav tako je moralo podjetje prodati za več milijonov šilingov nepremičnin, ki jih je v boljših časih nakupilo.

Ta kriza v tekstilni industriji je največja po vojni sploh in ima nujno določen vpliv tudi na naše tržišče, ker podjetja, ki delajo v izgubi, prodajajo po izredno nizkih cenah svoje proizvode tudi v Jugoslavijo in nam tako konkurirajo z nerealno nizkimi cenami. Kot kažejo zgoraj opisani primeri, pa država s svojimi sredstvi in z drugimi ukrepi tako v Italiji kot v

Avstriji poskuša tekstilni industriji, vsaj pomembnejšemu delu, na vsak način pomagati, da bi krizo preživela. Podobna situacija je tudi v ostalih evropskih državah in na Japonskem.

Pri nas žal tekstilna industrija, tudi kadar je v težavah, ni deležna niti približno take pozornosti in pomoči kot smo jo opisali. Ker bodo posledice krize tekstilne industrije v Zahodni Evropi še naprej negativno učinkovale tudi v Jugoslaviji, bomo morali naše delo še bolj racionalizirati, asortiman pa stalno prilagajati zahtevam tržišča.

F. U.

ALI TOZD KONFEKCIJA MIRNA PEČ SPI?

Že dalj časa nismo pisali o naši TOZD Konfekcija Mirna peč. Vzrok za molk je zelo enostaven: od tamkaj zaposlenih se nihče ne oglasi, uredniku pa primanjkuje časa, da bi jih lahko obiskal. Vemo, da se tudi tam dogaja veliko zanimivega, o čemer bi ve jako pisati. Precej izguljeno že zveni, če zapišemo, da je informiranost dolžnost nas vseh. Torej peresa v roke, pa bo naše glasilo boljše!

DOBILI SMO DIPLOMO „LJUBLJANSKI ZMAJ“

Skupščina mesta Ljubljane in komisija za ocenjevanje izdelkov tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije pri Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, sta podelila Beti ob sejmju MO-DA 76 diplomu Ljubljanski zmaj za kolekcijo spalnih srajc in pižam iz 100 % bombaža. Tako se je vrsti priznanj pridružila še diploma, ki smo jo lahko več kot veseli, našim kreatorkam pa za priznanje iskreno čestitamo.

21. januarja letošnjega leta je poteklo 52 let od smrti Vladimira Iljiča Lenina.

Lenin se je rodil 21. aprila leta 1870 v mestu Simbirsku na Volgi (danes Uljanovsk). Osnovalec je slavno boljševiško partijo, pod katere vodstvom so narodi carske Rusije začeli in slavno dokončali socialistično revolucijo in ustvarili prvo socialistično državo na svetu. Lenin je tvorec slavne Rdeče armade, ki je v poslednji vojni rešila človeštvo propada, v katerega ga je tiral fašizem.

V svojih številnih delih je Lenin nadalje razvijal nauk Marxa in Engelsa in pokazal pot, po kateri mora proletarijat, če se hoče rešiti zatiranja. Kadarkoli govori Lenin o položaju žene, stalno poudarja, da sta „zaradi popolnega osvobodjenja žene in zaradi ureditve njenih resničnih enokopravnosti z moškimi potrebna družbena proizvodnja in udeleževanje žene v obsem proizvodnem delu.“

Lenin

Nekoč je dejal:

„Zdi se mi, da je naloga vsake delavske države, ki prehaja k socializmu, dvojna. Prvi del te naloge je razmeroma preprost in lahek. Tiče se tistih starih zakonov, ki so postavljali ženo v neenakopraven položaj glede moža.“

Pravimo, da morajo osvoboditev delavcev izvršiti delavci sami, prav tako pa se morajo žene-delavke same osvoboditi. Samo žene-delavke morajo skrbeti za razvoj takih ustanov, in njihova dejavnost bo omogočila v življenju žena spremembe v primerjavi z njihovim položajem v kapitalistični družbi.“

Vemo, da je naša revolucija, ki jo je vodila naša Partija s Titom na čelu, izbojevala enakopravnost naše žene, ki je resnično osvobodjena spon nekdanjega suženjstva.

Za prijetne ure otrok

Vse tiste, ki imajo otroke, bo gotovo zanimal program dejavnosti skupnosti otroškega varstva občine Metlika za leto 1976. Načrtujejo ureditev igrišča ob vrtcu in ker ni denarja kdove koliko na razpolago, bodo igrišče urejevali postopno. Ker je del opreme v vzgojnovarstvenem zavodu zastarel oziroma neprimeren, del igral pa potreben obnove, bodo znaten del sredstev namenili tudi tem potrebam.

Se naprej bodo skrbeli, da bo šlo več deset otrok na letovanje, če pa bo dovolj denarja, bodo pripravile vzgojiteljice za vse otroke ure pravljič in potujoči vrtec za vaše otroke. To zadnje je brez dvoma zanimiva zamisel, saj vemo, da so prav vaški otroci velikokrat zapostavljeni, njihovi starši pa v neenakopravnem položaju s tistimi v mestu. Program skupnosti otroškega varstva ni šel, kot vidimo, v širino, bo pa, če bo v celoti izpeljan, nudil otrokom prijetne ure, staršem pa brezskrbno delo na svojih delovnih mestih.

Letna konferenca OO ZK TOZD IC

V TOZD IC je zaposlenih deset delavcev. Po izobrazbi ne ustrežamo v popolnosti, vendar je treba poudariti, da je za to vrsto kadra v občini Metlika kakor tudi na Dolenjskem zelo težko. Z rednim izobraževanjem skušamo izpopolnjevati znanje, ki je nujno potrebno za opravljanje poklica.

Od desetih zaposlenih jih je v Zvezi komunistov šest ali 60%. Gotovo da s članstvom še ne moremo biti popolnoma zadovoljni, kajti učitelji bi morali biti po naravi svojega dela idejno in družbeno-politično popolni. Vsi komunisti smo vključeni in delavni v samoupravnih organih in v družbeno-političnih organizacijah podjetja, v delegacijah samoupravnih interesnih skupnosti v šoli kot tudi v kraju bivanja.

Delo osnovne organizacije ZK je temeljilo na sklepkih in akcijskih programih, sprejetih v pretekli mandatni dobi. Zavedamo se, da aktivnost članov kot posameznikov še ni povsem zadovoljiva ter jo bomo morali izboljšati. Komunisti smo spremljali tudi rezultate poslovanja

v podjetju, predvsem pa so bila naša prizadevanja posvečena vzgoji in izobraževanju. V posameznih TOZD nismo vedno nalleteli na razumevanje. Program izobraževanja v TOZD IC je bil načrtan leta 1970 in je zajemal obdobje 1970-1975. Uresničili pa smo naslednje:

— letno se usposobi poprečno trideset konfeksionarjev,

dvaintrideset slušateljev pa je končalo pletilsko smer. Aprila 1975 je šestindvajset kandidatk končalo srednjo tehniško tekstilno šolo. V šolskem letu 1974/75 je bil organiziran tudi oddelek VTTŠ.

Komunisti v naši TOZD smo obravnavali tudi stabilizacijski program in ga sprejeli. Predvsem smo si prizadevali zmanjšati fiksne stroške. Razpravljali smo o medsebojnih odnosih, o nagrajevanju, o osebnih dohodkih. Medsebojni odnosi v TOZD so brez pripomb. Menimo pa, da nekateri še vedno niso spoznali pomena izobraževanja in mu skušajo zmanjšati ceno. Razpravljali smo tudi o vplivu religije, ki jo je opaziti pri nekaterih učencih.

Program za prihodnje obdobje bomo izdelali na osnovi letnega poročila, smernic občinske konference ZK Metlika in na podlagi sprotih problemov. Obračun na letni konferenci je pokazal dokaj uspešno delo članov ZK v TOZD IC.

TONE ŽLOGAR

Mladinski klub vabi k sodelovanju

MLADE iz naše delovne organizacije obveščamo, da mladinski klub v stari šoli redno deluje in da si vodstvo želi udeležbe tudi iz Beti. Še posebno bi lahko tja zahajali učenci poklicne šole. Klub ima pester program za leto 1976 in gotovo bo vsakdo našel kaj zanimivega tudi zase. Do kluba pridete mimo trgovine Kmetijske zadruge na Trgu svobode. V isti stavbi deluje tudi mestna godba na pihala.

Vsem bralcem Vezila smo po zakonu o tisku dolžni povedati, kakšni so stroški, ki so nastali s tiskanjem našega glasila v letu 1975. Tu so podatki:

— za vsebinsko in tehnično ureditev ter za besedila, predelave, fotografije in lektoriranje smo zunanjim sodelavcem (Dolenjski list) izplačali v letu 1975 honorarje v znesku 12.407,50 dinarjev,

— za honorarje domačim avtorjem je bilo porabljenih 10.590,00 dinarjev,

Kako drago je VEZILO?

— za tiskanje enajstih števil smo izplačali Knjigotisku iz Novega mesta 67.516,90 dinarjev.

Vezilo izhaja enkrat na mesec v nakladi 1700 izvodov na osmih straneh. Honorarji (glavni in odgovorni urednik ne prejema nikakršnih honorarjev) se izplačujejo po ceniku, ki ga je na predlog uredniškega odbora potrdil delavski svet podjetja.

Če koga zanimajo še kakšni drugi podatki, jih dobi kadar koli jih želi.

UREDNIŠTVO

Ureja uredniški odbor: Slobodanka Videtič, Stevica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnikar, Milan Bračička, Marjan Pavlovič, Ivan Brodarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič, tehnični urednik: Janez Pezelj. Izdaja Belokranjska trikotažna industrija Metlika. VEZILO izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stavek, filmi in prelom Dolenjski list, tisk KNJIGOTISK Novo mesto.

Konec februarja ali v začetku marca se bodo pričele na Vinomerju modne revije, na katerih bomo prikazovali modele iz jesensko-zimske kolekcije 1976. Za revije so se v marketing sektorju odločili zato, ker je kolekcija zelo lepa in jo je vredno predstaviti na revijah, ki so se doslej pokazale kot zelo uspešne. Manekenke bodo tudi tokrat domača dekleta. Po končanih revijah na Vinomerju bomo pripravili v domu Partizana podobno prireditev, kakršna je bila pri kolekciji pomlad-poletje 1976.

Črke zakona so eno

Otroci so po zakonu dolžni vzdrževati svoje onemogle in bolne starše. Toda črke zakona so eno, življenje pa drugo. Pri skupnosti socialnega skrbstva vedo povedati, da po naših vaseh nekateri za pridobitno delo nespособni ljudje dobesedno

životarijo. Nimajo sredstev niti za najnujnejše in življenjsko pomembne potrebe.

Že zdavnaj je ugotovljeno, da mladi odhajajo v mesto, kjer se zaposlijo, starši, velikokrat bolni in neprekrbljeni, pa ostanejo na vasi. V občini je okrog sedem-

deset takšnih, ki bi bili upravičeni prejemati socialno podporo. In ta podpora znaša 200 dinarjev na mesec. Toliko pa je marsikdo plačal za novoletno noč. Morda tudi sin ali hči prav tiste matere, ki čaka, da bi jo nekje v mrzli in umazani sobi odrešila smrt. Važno je, kot kaže, le to, da smo mi dame in gospodje. Leta pa hite zelo hitro...

Gasilci kritizirajo

Industrijsko gasilsko društvo Beti je imelo svoj občni zbor, na katerem je bilo v glavnem slišati kritiko iz ust samih gasilcev, ki jih je bilo celo na občnem zboru bolj malo. Predvsem so govorili o neresnosti članov, ki ob prostih sobotah neredno prihajajo na vajo, četudi so te vaje plačane po uri. Gasilci so opozorili na vrsto problemov, ki jih bo treba v najkrajšem času rešiti, kajti z ognjem se ne gre igrati. Zlasti pa so se zavzeli za povečanje članstva in za večjo resnost, saj je od pripravljenosti gasilcev odvisno ogromno družbeno premoženje.

Bilo je tudi rečeno, da so kljub pomanjkljivostim v letu

1975 na področju zaščite pred ognjem veliko naredili. Zaposle-

ni so seznanili s praktično uporabo gasilnih aparatov, hitro in učinkovito so bili pogašeni manjši požari, štirje gasilci so prišli do podčastniških činov, za silo je urejena orodjarna in podobno.

Na občnem zboru so razrešili stari odbor in izvolili novega. Industrijskemu gasilskemu društvu Beti bo še nadalje predsedoval Jože Gerkšič, poveljnik pa je ostal Jože Pirkovič. Pomoč pri njihovem delu pa so jim obljubili domala vsi.

T. G.

KAM NA LETOVANJE?

Družbena preskrba iz Beti je izvedla anketo z vprašanji, kje bi želeli delavci letovati med kolektivnim dopustom. Tako bo dopust brez dvoma v redu organiziran in bodo odpadle pripombe, da je zmanjkalo prostora. Vsem tistim, ki imajo kakršnekoli pomisleke o našem počitniškem domu v Seči, naj iz lastnih izkušenj povemo, da je tam prav prijetno in da do morja le ni tako daleč, kot trdijo nekateri. Poleg tega pa kopalce vozi na plažo naš kombi.

Premalo vaj

Poveljnik gasilcev Jože Pirkovič je na občnem zboru ošvrknil tiste gasilce, ki so prišli v sejo sobo brez uniform, četudi je na vabilu pisalo, naj se udeležijo občnega zbora v gasilskih uniformah. Pa je vstal eden od prizadetih:

„Tovariš poveljnik, jaz bi si oblekel uniformo, pa sem se preveč zredil in mi je pretesna.“

Je k debelosti pripomoglo tudi to, da je bilo v pretečenem letu premalo gasilskih vaj?

KDO KUPI MAGNETOFON

UGODNO PRODAM KASETNI MAGNETOFON REXTON, star leto dni, cena po dogovoru. Naslov: Ivan Hočevar, Nova cesta 5, Metlika. Interesenti si lahko ogledajo magnetofon vsak dan. Možnost odplačila na obroke.

Poln kamion embalažnih kartonov, ki niso tako poceni. Tudi varčevanje z embalažo je točka stabilizacijskega programa in prav pri embalaži smo že veliko prihranili. Bi se dalo še več? (Foto: P. Riznič)

Kronika za Januar

PRISLI:

V TOZD Pletilnica:
Crnič Jure.

V TOZD Konfekcija:

Borkovič Marija, Jakšič Ana, Starešinič Marija, Šajatovič Blaženka, Vrban Branka, Mravunac Anica, Hajsan Milka, Ivičič Ljubica, Ilijevski Branka, Dragoš Marija in Gojmerac Nada.

ODŠLI:

Madžaruh Tereza iz TOZD Kodranka in Sever Vladimir iz DSSS.

TOZD KONF. ČRNOMELJ

ODŠLA: Stopar Stanislava.

TOZD KONF. MIRNA PEČ

PRISLI: Grandljič Vera, Rozman Slavka, Zaletel Slavka, Pirnar Emilija in Šiško Vera.

ODŠLA: Jeras Anica.

Bomo sklepe tudi uresničevali

Na zadnji seji koordinacijskega odbora za boj proti alkoholizmu in narkomaniji pri občinski konferenci SZDL Metlika so bili prisotni predstavniki delovnih organizacij. Sprejeli so vrsto sklepov, za katere menimo, da morajo biti objavljeni tudi v našem Vezilu. Oglejmo si jih:

– boj proti alkoholizmu ne more biti stvar posameznika ali skupine ljudi niti posameznih organizacij ali strokovnih služb, ampak terja celovito in usklajeno delovanje na vseh družbenih področjih,

– delovne organizacije naj po principu zaupnosti vodijo

evidenco nad alkoholiki, katerih imena naj javljajo socialni ali zdravstveni službi, ki jih bo s skupnimi močmi usmerjala v ustrezajočo obliko zdravljenja. Evidenca naj se vodi zgolj zaradi pomoči tem ljudem,

– dosledno je potrebno izvajati nadzor nad morebitnimi uživalci alkoholnih pijač v delovni organizaciji. Ugotovljeno je namreč, da posamezniki dobesedno tihotapijo alkohol na delovna mesta,

– v sodelovanju z zdravstveno službo je treba poostriiti kontrolo nad izkoriščanjem bolniških dopustov

kot posledice alkoholizma z namenom, da se takšni ljudje pošljejo na zdravljenje,

– med ljudmi je treba razširiti literaturo, ki govori o škodljivosti alkohola za človeški organizem, pripraviti najrazličnejša predavanja, filme in podobno,

– več pozornosti je treba posvetiti vzgojni dejavnosti, osveščanju mlajših ljudi, šolske mladine,

– večjo pozornost je treba posvetiti otrokom družin, kjer vlada alkoholizem, jim dajati prednost pri vključevanju v vzgojnoarstvene ustanove, kolonije,

– dosledneje je treba upo-

štovati odlok o točenju alkoholnih pijač v jutranjih urah in odlok o točenju alkoholnih pijač mladostnim in v njenim osebam, poostriiti kontrolo nad ugotavljanjem alkoholiziranosti vznikov in s tem v zvezi izvajati možne ukrepe, prav tako pa tudi poostriiti kontrolo nad kršitvami predpisov o javnem redu in miru, posebno še na javnih mestih in v lokalih ter na kulturnih prireditvah, kontrolirati strežno osebje, ki krši predpise.

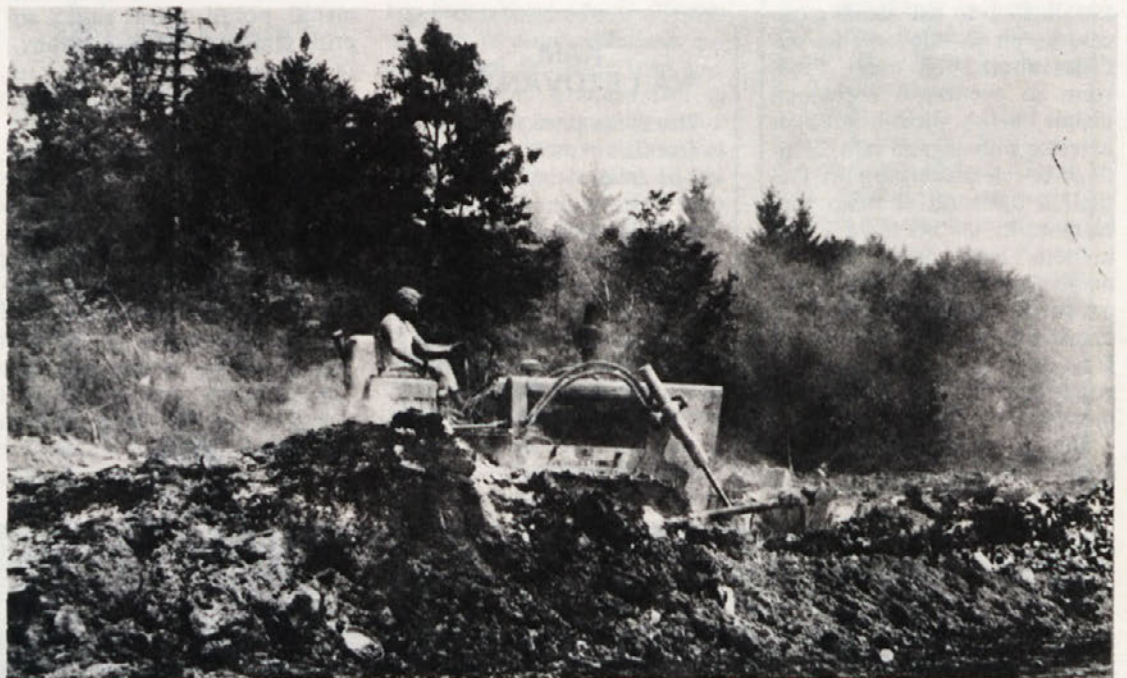
Želimo vas še obvestiti, da deluje v Metliki klub zdravljenih alkoholikov, v katerega se lahko vsak čas in brez kakršnih koli ovir vključi vsakdo. Podrobnejše informacije nudi zdravstvena in socialna služba.

PO ZAPISNIKU

Betko ima besedo

Pravi cirkus je bil včasih okrog vratarnice. Ako je pripeljal večji kamion, se je s streho zadeval v strop vhodnih vrat. Potem so to popravili. Če se zdaj ozrete v nebo, se vam lahko zgodi, da izgubite vsak smisel za lepoto. In to prav zdaj, ko smo hoteli poživiti kulturno dejavnost v podjetju!

Tudi na tej strani Gorjancev premalo skrbimo za okolje. Živeli bomo v sredini, kakršno si bomo sami ustvarili, k lepšemu okolju pa lahko vsakdo prispeva svoj delež. (Foto: P. Riznič)

„VEZILO“ je naše ogledalo

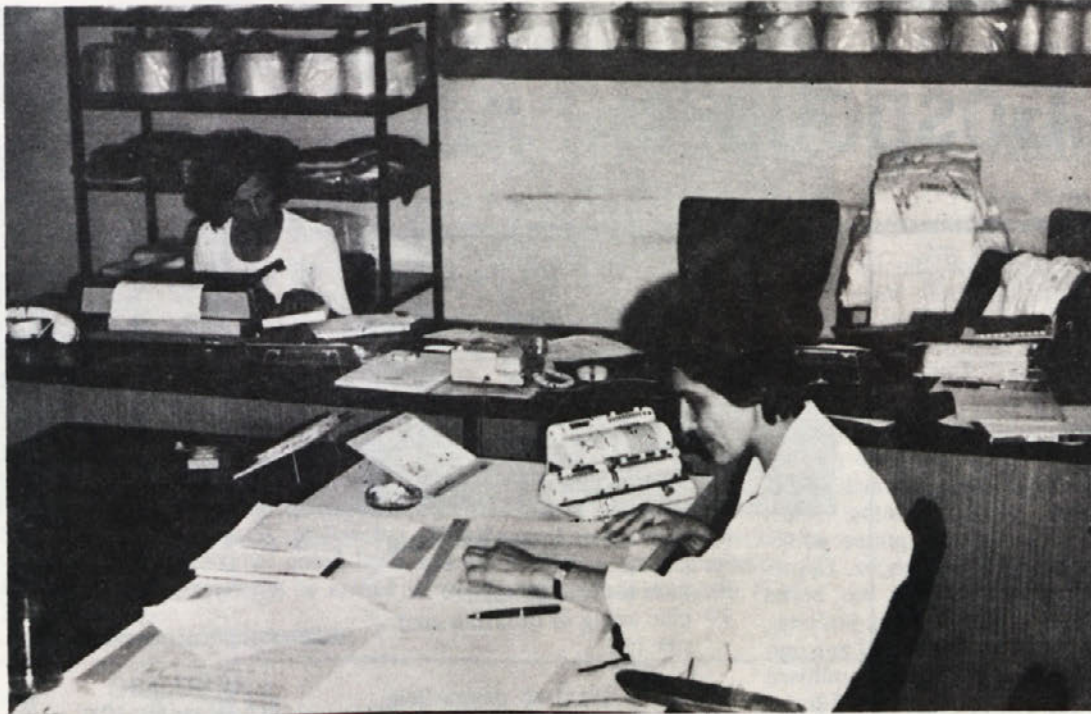
Že bralec, ki samo površno prelista „Vezilo“, opazi, da je več ali manj skoraj vse prispevke napisal en avtor. Prav gotovo je takšen časopis pomanjkljiv, lahko bi mu očitali celo neobjektivnost, neresnost itd. Marsikdo zopet misli, da smejo obelodaniti svoje prispevke le določeni zaposleni, pri tem pa pozabljajo na naš delegatski sistem in na vse dolžnosti in tudi pravice občanov pri sodelovanju. Verjetno so odveč bese-

de, da je „Vezilo“ glasilo nas vseh. Zato uredniški odbor upravičeno pričakuje (žal pričakuje že precej dolgo zaman tudi od ljudi, ki so v „Vezilo“ dolžni pisati) plodno sodelovanje prav vseh. Tako delavcev in delavk za strojem, dijakinj v poklicni tekstilni šoli, študentov in študentk itd. Le z resnim in vestnim sodelovanjem vseh bi lahko naš mesečnik popestrili in vsebinsko močno obogatili.

Prav dobrodošli nam bodo vaši strokovni prispevki ali zapiski s sestankov, iz akcij in aktivnosti, prav tako pa tudi ideje za posamezne rubrike, risani prispevki itd. In ko smo že pri idejah – verjetno se prav vsak lahko ta trenutek pred tovarišem pohvali s kopicco svežih in enkratnih idej. Naše uredništvo zato dobrohotno opozarja, da ne boste ostali samo pri idejah, ki jih morda v okviru naših

možnosti ne bo mogoče tudi uresničiti. Priporočamo se za konkretne in ustvarjalne prispevke. In po kakšni poti naj vaše „ideje“ prihajajo v uredništvo? Lahko jih prinesete osebno, če ste sramežljivi, jih pošljete po pošti, lahko pa celo pride-te na pogovor h glavnemu in odgovornemu uredniku in mu razen rokopisov (papirji, kjer so napisani članki) prinesete še cel kup zgoraj omenjenih idej.

In za konec: verjetno ste se po tem pisanju odločili za sodelovanje. Vaše prispevke pričakujemo najkasneje do petega vsak mesec. „Vezilo“ je končno le last vseh nas, in ne motijo se tisti, ki trdijo, da je naše ogledalo. Potrudimo se, da bo slika kar najlepša!

V službi kontrole kvalitete imajo vedno polne roke dela, kajti kupec mora prejeti brezhiben izdelek. Lansko leto smo proglasili za leto kvalitete z namenom, da bi postala skrb za izdelavo kvalitetnih izdelkov naša vsakdanjost. (Foto: P. Riznič)

MISLI – MISLI – MISLI

Veliko raje vidim tistega, ki ga sploh ne vidim, kot tistega, ki ga vidim dvakrat na dan.

Izjava zdravnika

Delavska kontrola bi morala spremeniti šepetanje v glasno govorjenje in končno v molk.

Misel s sestanka

Neumnega je najlepše poslušati ko molči.

Misel iz razprave

Na razprodaji si lahko kupiš vse, razen značaja.

Aktualna misel

Ni važno, kakšna je puška, pomembno je, v katero smer je obrnjena cev.

„Tako bo, kot bodo oni rekli“

Januarja so imele OOS v vseh TOZD in DSSS sindikalne letne skupščine. Vsi zbori ljudi so imeli skupen cilj: oceniti delo OOS v TOZD in DSSS, seznaniti članstvo s poslovanjem v preteklem letu, proučiti probleme, ki so nas spremljali in tako naprej. Rekli smo, naj se dobro delo javno prizna, slabo pa kritično oceni.

Na skupščine smo vabili najodgovornejše v podjetju, ki naj bi odgovorili oziroma pojasnili nekatera vprašanja, a žal je bila njihova udeležba skromna. V TOZD Pletilnica je bilo namreč slišati, da zaposleni v tej TOZD govore o svojih problemih sebi, da pa bi bilo prav in lepo, če bi za težave slišali tisti, ki so morali tudi zanje odgovorni. Gotovo je, da sindikalna organizacija ne bo zadihala s polnimi pljuči, če ne bo več razumevanja in podpore. Med ljudmi se pojavlja pasivnost in kroži krilatica: „Tako bo, kot bodo oni rekli.“ In s

tem „oni“ je mišljen sam vrh tovarne. Čas nas sili k temu, da se mora miselnost ljudi, delavcev spremeniti.

Če prelistamo poročila in povzamemo razprave z zborov, bomo videli, da so povsod govorili o težavah, problemov ni manjkalo. Domala na vseh skupščinah je bilo slišati, da bi bila lahko kvaliteta, dosežena v letu 1975, boljša, precej se je govorilo o nedoseganju celotnega dohodka, dohodka in ostanka dohodka. Na vse to pa vpliva kup stvari, o katerih so delavci jasno in glasno govorili in jih tudi kritično ocenili.

Konfekcijske TOZD so imele pripombe o pomanjkanju dela, majhnih proizvodnih serijah, slabo pripravljeni proizvodnji (pomanjkanje in nepravčasna dobava pomožnega materiala itd.). K velikemu izpadu proizvodnje je pripomoglo tudi veliko število ur, izgubljenih z bolezenskimi izostanki. V Metliki, Črnomlju in Dobovi smo blizu vrha neslavnih no-

silcev zastave na bolniški izgubljenih ur v Sloveniji. Sklepamo lahko dvoje: ali je zdravje naših delavcev res tako porazno ali pa je veliko takih, ki med službenim časom raje delajo privatne posle, seveda na račun poštenih, tistih, ki ne izkoriščajo. Nekdo bo moral odgovoriti tudi na to.

Pokazalo se je tudi veliko zanimanje za izvajanje stabilizacijskega programa oziroma programov. Delavci so se zavzeli še za resnejše in doslednejše oživljanje stabilizacijskih programov, saj se zavedajo, da lahko uspe na trgu samo tisti, ki izdeluje kvalitetne proizvode, upošteva roke dobave in ne dviguje cen. Ob vsem tem moramo priznati, da se je stanje na nekaterih področjih občutno izboljšalo. Tako so doseženi vidni rezultati pri doseganju I. kvalitete, pri izkoriščanju kapacitet, ponekod so se zaloge znižale in se približale optimalnim itd.

Skupščine so pozitivno ocenile ukinitve nočnega dela za mladino in ženske, saj v celem podjetju delajo ponoči le še štiri ženske.

So pa bili delavci toliko bolj kritični do delegatov in delegacij, ki po splošnem mnenju niso odigrali vloge, ki jim je bila zaupana. Preveč je bilo mrtvila, premalo povezanosti in osebne odgovornosti.

Dotaknili smo se tudi rekreacije, ki je zadnje čase nekoliko zaživela, vendar ne v zeleni meri, saj šport še ni postal množičen. Z njim se ukvarja nekaj zagretilih posameznikov, kar pa gotovo ni cilj DO niti OOS.

Februarja bomo sklicali sindikalno konferenco, na kateri bodo tudi predstavniki OOS in TOZD. Na tej razširjeni seji bomo podrobno ocenili, kako so potekale letne skupščine, kaj je bilo pomanjkljivega in čemu bomo morali v bodoče posvečiti več pozornosti.

TONE MATJAŠIČ

„Tako bo, kot bodo oni rekli“

Ob boleči izgubi matere Amalije Ramšek se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi izrekli sožalje. Posebna zahvala sindikalni organizaciji TOZD Konfekcija Metlika za podarjeni venec, sodelavkam pa za cvetje. Hvala vsem, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z mano.

ZVONKA AVGUŠTIN

Zahvale

V prerano izkopani grob smo položili našega dragega očeta Vinka Zupančiča. Iskreno se zahvaljujemo vsem sodelavcem in sindikalni organizaciji TOZD Konfekcija Dobova za podarjeno cvetje. Posebna zahvala vsem, ki ste v najtežjih trenutkih sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje ter pospremili očeta na zadnji poti.

JOŽICA ČULAR
DANICA OZIMC
BREDA ŠKALER

Ob izgubi dragega očeta JANEZA KOČEVARJA se iskreno zahvaljujem za podarjene vence sindikalni organizaciji in sodelavcem v TOZD Pletilnica. Hvala vsem, ki so mi v teh težkih trenutkih stali ob strani.

TONE KOČEVAR

Ob boleči in prezgodnji smrti mame Ane Vukmanič se iskreno zahvaljujem sodelavcem in OOS TOZD Kodranka in volna ter sodelavkam SKK za podarjene vence in cvetje, izraze sožalja in mnogoštevilno spremstvo.

NIKO VUKMANIČ

Gospodarski načrt in cilji

Načrtujemo, da nas bo letos zaposlenih 1500. Vsak delavec ima svoje zadolžitve in v sistematizaciji je določeno, kaj mora kdo delati. Lahko pa se zgodi, da vsak dela svoje delo, pa kljub temu premalo naredimo. Da bi vedeli, koliko moramo narediti vsi skupaj, smo pripravili gospodarski načrt za letos. Načrt 1976 predstavlja prerez podjetja po dolgem in počez. Ta presekok nam kaže, kaj vse bomo morali storiti znotraj podjetja, da bomo lahko dosegli zunanjo realizacijo 34,5 starih milijard dinarjev. To pa lahko doseže-

RAZUMLJIV PREDLOG

Nekdo je v anketi o začetku športno-kulturne dejavnosti v našem podjetju zapisal, da bi želel sodelovati v sekciji, ki bi streljala s topom. Gotovo se je pri izpolnjevanju anketnega lista spomnil pregovora, ki pravi, da prazen sod bolj doni od polnega. Torej je njegov predlog popolnoma razumljiv.

mo, če bomo uresničili naslednje:

1. plan proizvodnje,
2. plan fiksnih in variabilnih stroškov,
3. plan investicij,
4. plan delovne sile,
5. plan bolniške,
6. plan zastojev,
7. plan kvalitete,
8. plan normativov materiala in časa,
9. plan osebnih dohodkov,
10. plan zalog in obratnih sredstev itd.

Vsi ti plani so pripravljene za vsako TOZD posebej in njihov seštevek pomeni gospodarski načrt podjetja. Mnogi delavci mislijo, da je gospodarjenje v podjetju odvisno zgolj od direktorjev. Če pa analiziramo vse načrte, vidimo, da segajo do slehernega delavca in da se naloge med seboj zelo prepletajo in so v medsebojni odvisnosti.

Res pa je, da lahko nekdo bolj vpliva na skupni rezultat, drugi pa manj. Pri režijskih delavcih ni lahko ugotoviti, koliko mora kdo narediti. Da bi to lahko ugotovili in merili, uvajamo

v naš organizacijski model metodo vodenja podjetja s pomočjo ciljev. Ta sodobni koncept ima osnovno nalogo ugotoviti, koliko je kdo uspešen pri svojem delu. Iz tega pa naj bi sledilo napredovanje in nagrajevanje. Če bo vsak posameznik dosegel svoj cilj, bo dosežen tudi skupni cilj, to je 100% realizacija gospodarskega načrta.

NIKOLA PODREBARAC

REŠUJEJO NAJNUJNEJŠE PRIMERE

Devet otrok iz metliške občine je oddanih v rejo. To predstavlja za samoupravno interesno skupnost socialnega skrbstva velik izdatek. V letu 1974 so za rejniške stroške porabili 25.250 dinarjev, v letu 1975 50.145 dinarjev. Potrebe po oddaji otrok v rejo so zelo velike in bi bilo za to v letu 1976 potrebnih 93.000 dinarjev. Zaradi nezadostnih sredstev pa rešujejo le najnujnejše primere.

Na voljo 14 elektromotorjev

Razpisujemo prodajo naslednjih elektromotorjev, ki so bili vgrajeni na okroglih transfer strojih. Licitacija bo

20. februarja 1976 od 10. do 12. ure. Elektromotorji so pred električno delavnico.

zap. št.	tovarna	tov. št.	moč KW	obr./min	cena	tip
1.	Remer	92958	1,1	900	250,00	SL2-60
2.	Remer	93083	1,1	930	250,00	SL2-60
3.	Remer	93183	1,1	900	250,00	SL2-60
4.	Remer	93259	1,1	900	250,00	SL2-60
5.	Remer	92922	1,1	900	250,00	SL2-60
6.	Remer	92923	1,1	900	250,00	SL2-60
7.	Remer	92815	1,1	900	250,00	SL2-60
8.	Remer	1,1	900	250,00	SL2-60
9.	Remer	95764	1,1	900	250,00	SL2-60
10.	Remer	93842	1,1	900	250,00	SL2-60
11.	Remer	92633	1,1	900	250,00	SL2-60
12.	Remer	91239	1,1	900	250,00	SL2-60
13.	Remer	98732	1,1	900	250,00	SL2-60
14.	Remer	95182	1,1	900	250,00	SL2-60

Srečanja nekdanjih naših sodelavcev, zdajšnjih upokoјencev, s podjetjem so vedno posebno doživljajo, polno lepih spominov, stiskov rok in grenkobe, da čas neusmiljeno hiti dalje, ne meneč se za naše želje, skrbi in načrte. (Foto: Jurij Matekovič)

Za plačilo niso spraševali

Pod to rubriko začnemo objavljati razgovore z najstarejšimi člani kolektiva z namenom, da se spomnimo, pod kakšnimi pogoji se je pričelo graditi to, kar imamo danes.

Za začetek smo se spomnili tovariša Lojzeta Štampflja, ki slavi letos dvajsetletnico pripadnosti kolektivu in je eden izmed pionirjev tehničnega razvoja tovarne.

— Tovariš Lojze, vi ste bili zaposleni še v Črnomlju. Kdaj in kako ste se preselili v Metliko?

— Zaposlen sem bil v bivši tovarni učil in ko sem izvedel, da se gradi nova tovarna pletenin v Metliki, sem se zaposlil pri Belokranjki v Črnomlju, ker se je nameravala leta preseliti v Metliko. Tam sem bil vodja mehanikov za vzdrževanje ročnih pletilnih strojev, našol in šivalnih strojev. Imel sem pomočnike: najprej tovariša Gregorčiča in Loparca, pozneje so prišli še pokojni Jože Gršič, Ivan Brodarič, ki je sedaj vodja TOZD Pletilnica, in Tone Kočevar, sedanji desinatel v tehničnem sektorju.

PISMO — PISMO — PISMO

Koordinacijski odbor za proslave pri občinski konferenci SZDL Metlika nam je poslal naslednje pismo:

Letos in v bodoče želimo bolj programirano in organizirano proslavljati vse praznike v TOZD, KS, DPO, SIS, zato vas prosimo, da se dogovorite in uskladite programe proslav in nam jih pošljete do 20. februarja 1976 na naslov Občinska konferenca SZDL Metlika.

Pripominjamo, da proslav, prireditel, najrazličnejših obletic in podobno, ki ne bodo predhodno usklajene s programom koordinacijskega odbora za proslave, ne bomo dovolili.

Predsednik KO:
TINE MOLEK, l.r.

Po letu in pol smo se pričeli seliti v nove prostore sedanje predilnice Novoteksa. V teh prostorih smo bili samo šest mesecev in ker so dali gospodarstveniki prednost predilnici smo se morali seliti v bivši dijaški dom na Pungartu.

Proizvodnja je bila otežkočena, ker smo imeli stare, izrabljene stroje. Rezervnih delov ni bilo, zato smo jih morali sami izdelovati na obrtniški način. Moja takratna mesečna plača kot mojstra je bila tolikšna, da sem si lahko zanjo kupil par čevljev. V razdrobljenih prostorih dijaškega doma in privatni hiši Danijela Cara na Dragah smo bili tri leta. V tem času ni bil možen nikakršen tehnološki napredek.

Po preselitvi v bivše vojašnice (sedanja Beti) se je pričela tovarna širiti. V to delo je bilo vložena mnogo truda slehernega delavca, saj smo delali udarniško tudi po 24 ur dnevno, če je bilo potrebno. Za plačilo ni seveda nihče vprašal.

— Katero vrsto proizvodnje ste najprej modernizirali?

— Najprej smo montirali centralno kurjavo in nabavili stare lesene kadi in stari španram.

— Tovariš Lojze, vi ste bili takrat predsednik sindikata. Kateri so bili glavni problemi delavcev?

— Bil je velik pritisk za odpiranje novih delovnih mest. Delovni pogoji so bili zelo slabi, majhni pa so bili tudi osebni dohodki. Delno so se problemi rešili v kratkem času.

— Zanima nas, kakšni so bili medsebojni odnosi.

— Živelimo v upanju, da se bodo stvari izboljšale, zato nismo spraševali za ceno dela, ampak smo žrtvovali vse svoje moči, da bi se pričel industrijski napredek tudi v Metliki. Rezultate vidimo danes: ni nam žal, toda zdajšnja mlada generacija si težko predstavlja, kaj pomeni začeti iz nič.

Pogovarjal se je:
NIKOLA PÓDREBARAC

8. februar – slovenski kulturni praznik

France Prešeren, najznačilnejša osebnost slovenske književnosti 19. stoletja, se je rodil 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem kot kmečki sin. Ko je zapustil domačo vas, je odšel najprej v Ribnico, nato v Ljubljano ter na Dunaj. Ni se hotel ravnati po želji sorodnikov in postati duhovnik, raje se je odločil za študij prava. Po končanem šolanju se je vrnil v Ljubljano. Ker je bil kot svobodomislec oblastem in režimu nevaren, ni mogel dobiti državne službe ter je delal več let kot odvetniški pripravnik, in to za majhno plačo. Zaničeval in preziral je hlapčevstvo takratne ljubljanske ponemčene gospode. Svetu je dokazoval in dokazal, da je tudi slovenski jezik lep in bogat in da se lahko tudi z njim izrazijo misli in čustva. Pri delu mu je mnogo pomagal njegov prijatelj – zelo razgledani in izobraženi Matija Čop. Prvi pomembnejši uspeh je doživel s pesmimi v zborniku Kranjska Čbelica. V poznejših pesmih izpoveduje narodne in ljubezenske motive ter vsečloveške razmere. Vedno je bil najgloblje povezan z narodom. V slovensko poezijo je vpeljal nove oblike, kot so: sonet, sonetni venec, romanca, balada, gazela, glosa in podobno. France Prešeren je dal svojemu slovenskemu narodu tisto, kar mu je bilo najbolj potrebno v takratnem težkem zgodovinskem času: potrdilo o zrelosti knjižnega jezika ter okvirno odrejeno problematiko ne samo v neposrednem času, ampak tudi za v bodoče.

Počastimo spomin Franceta Prešerna, človeka, ki je vse svoje življenje posvetil lepi slovenski besedi in s svojimi deli dvignil Slovence kot enakovredne med druge evropske narode.

MILAN BRČIČKA

Kaj je solidarnost

Solidarnost je lepa reč. Če pa se ji pridruži laž, je to lažna solidarnost. In lažno smo solidarni skoraj vsak dan, a se morda tega niti ne zavedamo.

Poglejmo: na delovnem mestu vidimo vinjenega sodelavca. Namesto da bi nas to jezilo ali da bi na to gledali kako drugače, nas celo zabava. O pripetljivosti molčimo. Lažno smo solidarni, kajti takšnemu delavcu lahko odnese prste ali se zgodi še kaj hujšega. Škoduje nam vsem.

Vemo, da naš sodelavec izkorišča bolniški dopust za delo na polju, pri hiši ali v vinogradu. To vemo, vendar molčimo kot ribe, ker menimo, da nam bo naš molk kdaj pozneje koristil. Simulant žre naš denar, zato je naša solidarnost lažna.

Po gostilnah vemo povedati, kdo v podjetju krađe. Pogumni smo le pri kozarcu. Na pravem mestu tega nočemo povedati, ker se bojimo zamere. Zmikavte prej ali slej zalotijo in osebni polom je tu. Takrat je prepozno in tudi solze ne pomagajo. Je bil naš molk solidaren?

Lažno solidarno molčimo o tistih, ki zadremuckajo na delovnih mestih, opravljajo med službenim časom privatne stvari, nosijo mimo vratarja steklenice pod plašči, neodgovorno ravnaajo s stroji, si brišejo čevlje z izdelki, dolge minute flancarajo po telefonu nepomembne reči, berejo časopise in podobno.

Vseh teh nepravilnosti ne bo rešil niti sekretar podjetja niti noben odbor samoupravne delavske kontrole. In kolikor bolj bomo lažno solidarni, toliko bolj plodna tla bodo za vse tiste, ki jim je naša družbena imovina španska vas. Toliko časa bo tudi kak dinar manj v našem žepu.

T. G.

Z enega od številnih srečanj med novomeškimi in metliškimi košarkarji, v katerih se do konca srečanja za zmagovalca večkrat ni vedelo. V letošnjem prvenstvu so Metličani precej oslabljeni, kljub temu pa si obetajo kar precej zmag.

Košarkarji in okrepitve

Na redni letni skupščini košarkarskega kluba Beti se je zbralo okoli štirideset članov in prijateljev metliške košarke. Razpravljali so o nekaterih problemih, še največ pa o telovadnici. Kot kaže, so pogovori o prepotrebem objektu naleteli na plodna tla in že precej časa je slišati, da bodo športno dvorano začeli graditi v kratkem.

Veliko besed so košarkarji posvetili tudi kadrom. Dogovorili so se, da poslej ne bodo „nakupovali“ tujih igralcev, ker je dobro delo s pionirji in mladinci vzgojilo nekaj solidnih mladih košarkarjev, ki že lahko

igrajo za prvo ekipo. Kljub temu pa so se košarkarji Beti odločili za okrepitev. Metliške barve bosta v novi sezoni ponovno branila stara znanca metliškega občinstva Prevalšek in Popovič. Oba sta v minuli sezoni nastopala v dolenski košarkarski ligi, kjer sta bila med najboljšimi igralci. Prvič pa bo za metliškega slovenskega ligaša (v času, ko smo pisali poročilo, se je začela slovenska košarkarska liga) igral tudi Črnomaljčan Aleš Kamnikar, ki je bil med najboljšimi v drugi slovenski košarkarski ligi.

In ob koncu: Beti je dobila še eno okrepitev. Ne sicer v igralnem kadru, pač pa v vodstvu kluba. Poslej bo za tehnična opravila skrbel Marjan Pavlovič, ki se je pri pripravljanju treninga tekom že nekajkrat izkazal kot sposoben tehnični vodja.

Z. J.

Črnomaljčan Kamnikar je edina letošnja okrepitev, saj sta Popovič in Prevalšek za Metličane že nastopala. V minuli sezoni je Aleš nastopil v drugi ligi, letos pa bo v prvi nabiral ligaške izkušnje. Kamnikarjevi soigralci pravijo, da se bo njihov novi igralec kmalu vživel in igral tako dobro, kot je v II. slovenski ligi.

Betko ima besedo

Da. Oglašal se bom na valovni dolžini „rekla – kazala“, in sicer z namenom, da z jezikom ošvrknem tiste drobne stvari, mimo katerih hodimo z odprtimi očmi, a jih kljub temu ne vidimo. Včasih pa si zatiskamo tudi ušesa. To je kot v zakonu: idealen zakon bi bil tisti, kjer bi bil mož gluh, žena pa slepa. Jaz pa bom imel odprte oči in na stežaj odprta ušesa. Pa začnimo:

Kdor hoče biti v delovnem predsedstvu, mora imeti lepo frizuro. Na letni konferenci osnovne organizacije sindikata v Črnomlju je namreč ena od delavk ob volitvah v delovno predsedstvo vzkliknila: „Predlagajte nekoga z lepo frizuro!“ Če je na glavi, še ni rečeno, da je tudi v glavi.

Pozdrav!
BETKO

Po prvem kolu prve točke

Minulo soboto so se v prvi slovenski košarkarski ligi začeli boji za naslov prvaka za letošnje leto. Košarkarji Beti so se na prvenstveno sezono kar dobro pripravili in odigrali nekaj prijateljskih treninga tekom. Konec januarja so gostovali v novi sodobni športni dvorani v Novem mestu in se pomerili z nekaj

letnimi tekmeči, novomeškim Novoteksom. Ves čas so bili Metličani boljši nasprotnik in pred koncem tekme je poslal trener v igro mlajše košarkarje. Nihče ni pričakoval, da lahko domači igralci v nekaj minutah gotov poraz spremenijo v zmaggo. Toda Novomeščani so najprej izenačili in v podaljškem celotno zmagali. Žal za točen rezultat nismo zvedeli, ker so zapisnikarji vodili tekmo v enem samem izvodu, ki so ga tudi izgubili.

V prvem kolu slovenske košarkarske lige – letos bodo košarkarji prvenstvo odigrali v dvoranah – so Metličani igrali doma, se pravi v Novem mestu, ker v Metliki ni primerne dvorane. Po povprečnem prvenstvenem srečanju so domači igralci odšli k počitku z desetimi koši prednosti, v nadaljevanju pa so prednost uspešno branili in jo na trenutke celo zvečali. Tik pred koncem dokaj zanimivega srečanja – ogledalo si ga je okoli 80 Novomeščanov in Metličanov – pa so gostje s hitrimi protinapadi razliko zmanjšali. Kljub temu je domačim uspelo, da so prvo tekmo v novem prvenstvu tudi dobili.

Rezultat: Beti – Rudar 64:63 (34:24). Za metliške košarkarje so nastopili: Tone Vergot 4, Željko Vergot 15, Lalič 26, Švinger 4, Jezerinac 8, Kamnikar in Popovič 5.

T. G.

Proti klatežem

Gotovo prišleki niso le belokranjska specialiteta. Mislim na starejše ljudi, največkrat brez poklica, ki pridejo na to stran Gorjancev kdo ve odkod in iščejo po hišah kakršno koli zaposlitev. Iznajdljivi občani jim dajo delo v hlevu, na polju, pri podiranju dreves ali še kje drugje, seveda jim za to nič ne plačajo, hlev ali skedenj jim je prenočišče. Kmalu se prijavijo v občini in dobe tako „domovinsko“ pravico. Navadno so to izčrpani in izpiti ljudje in kaj kmalu postanejo socialni problem in padejo na občinska ramena. Prav in pošteno bi bilo, če bi kdo opozoril osebe, ki zadržujejo take ljudi, da jim opravijo sezonska dela, in jim seveda prilepil tudi vse stroške, ki jih prišleki povzročijo. Saj ne gre, da bi Bela krajina sprejela prav vse klateže!